

गुर्वष्टकम् குர்வஷ்டகம்

(1)

शरीरं सुरुपं तथा वा कलत्रं
यशश्चारु चित्रं धनं मेरुतुल्यम् ।
मनश्चेन्न लग्नं गुरोरधिपद्ये
ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥

சரீரம் ஸுரூபம் ததா வா கலத்ரம்
யச: சாரு சித்ரம் தனம் மேருதுல்யம்॥
மன:சேந்ந லக்னம் குரோரங்க்ரிபத்மே
தத:கிம் தத:கிம் தத:கிம் தத:கிம்॥

மிக அழகான உடற்கட்டு, மனைவியம் மிக ஆழ்கியவள்தான்; புகழும் பலவிதத்தில் இனியது; செல்வமோமேருவையொத்தது. இவை யெல்லாம் குருவின் திருவடிகளில் மனம் பற்றுக்கொண்டால்தான் அழகியவை, இனியவை. இல்லையெனில் என்ன பயன்?

(2)

कलत्रं धनं पुत्रपौत्रादि सर्वं
गृहं बान्धवाः सर्वमेतद्धि जातम् ।
मनश्चेन्नलग्नं गुरोरधिपद्ये
ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥

கலத்ரம் தனம் புத்ரபௌத்ராதி ஸர்வம்
க்ருஹம் பாந்தவா: ஸர்வமேதத்ஹிஜாதம்।
மன: சேத் ந லக்னம் குரோரங்க்ரிபத்மே
தத:கிம், தத:கிம், தத:கிம், தத:கிம்॥

மனைவி, செல்வம், புத்ரன், பேரன் ஆகியவையும், வீடு, உறவினர் இன்னும் இவையனைத்தும் அமைந்துதானே உள்ளது. குருவின் திருவடித்தாமரையில் மனம் படியவில்லையானால் இவையமைந்தும் பயனில்லையே!

(3)

षडङ्गादिवेदो मुखे शास्त्रविद्या
कवित्वादि गद्यं सुपद्यं करोति ।
मनश्चेन्न लग्नं गुरोरङ्घ्रिपद्मे
ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥

ஷடங்காதி வேதோ முகே சாஸ்த்ரவித்யா
கவித்வாதி கத்யம் ஸுபத்யம் கரோதி!
மன: சேத் நலக்னம் குரோ ரங்க்ரிபத்மே
தத: கிம் தத:கிம் தத:கிம் தத:கிம்॥

வாயைத்திறந்தால் போதும் ஆறங்கங்களுடன் வேதம் ஒலிக்கும், சாஸ்திரங்களோ, கவித்வமோ, அது கத்மாயினும் சரி, பத்யமாயினும் சரி இனிதே படைக்க வல்லவன்தான். ஆனால் குருவின் திருவடித்தாமரைகளில் மனது ஈடுபடவில்லையெனில் அவையனைத்தும் இருந்தும் பயனில்லை, பயனில்லை, பயனில்லை.

(4)

विदेशेषु मान्यः स्वदेशेषु घन्यः
सदाधारवृत्तेषु मत्तो न घान्यः ।
मनश्चेन्न लग्नं गुरोरङ्घ्रिपद्मे
ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥

விதேசேஷு மான்ய: ஸ்வதேசேஷு தன்ய:
ஸதாசார வருத்தேஷு மத்தோ ந சான்ய:॥
மனஸ்சேத் ந லக்னம் குரோரங்க்ரிபத்மே
தத:கிம் தத:கிம் தத:கிம் தத:கிம்॥

வெளிநாடுகளில் போற்றுதலுக்குரியவனே,
நம்நாட்டிலும் நல்லொழுக்க நடவடிக்கைகளில் என்னை விட
மேலானவனில்லை என்று மார்தட்டிக்கொண்டால் போதுமா?
மனது குருவின் திருவடிகளில் பதியவேண்டாமோ?
அதில்லையெனில் எதிருந்தும் பயனில்லை, பயனில்லை,
பயனில்லை, பயனில்லை.

(5)

क्षमामण्डले भूपभूपालवृन्दैः
सदा सेवितं यस्य पादारविन्दम् ।
मनश्चेन्न लग्नं गुरोरधिपद्मे
ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥

ஶுமாமண்டலே பூப பூபாலப்ருந்தை:
ஸதா ஸேவிதம் யஸ்ய பாதாரவிந்தம்।
மனஸ்சேத் நலக்னம் குரோ ரங்க்ரிபத்மே
தத:கிம் தத:கிம் தத:கிம் தத:கிம்॥

பூமண்டலம் முழுவதும் உள்ள சிற்றரசர் பேரரசர்களால்
எந்த குருவினது திருவடிகள் சேவிக்கப்பட்டுள்ளனவோ
அப்படிப்பட்ட குருவின் திருவடித்தாமரைகளில் மனது
பற்றவில்லையானால் என்ன பயன், என்ன பயன், என்ன பயன்?

(6)

यशो मे गतं दिक्षु दानप्रतापा -
अगद्वस्तु सर्वं करे यत्प्रसादात् ।
मनश्चेन्न लग्नं गुरोरधिपद्मे
ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥

யசோ மே கதம் திஷு தானப்ரதாபாத்
ஐகத் வஸ்து ஸர்வம் கரே யத்ப்ரஸாதாத்।
மனஸ்சேத் ந லக்னம் குரோரங்க்ரிபத்மே
தத:கிம் தத:கிம் தத:கிம் தத:கிம்॥

கொடைத்திறன் காரணமாக என் புகழ் எட்டு
 திசைகளிலும் பரவியுள்ளது. குருவருளால்
 உலகப்பொருளனைத்தும் என் கைவசப்பட்டுள்ளது. ஆனால்
 மனதுமட்டும் குருவின் திருவடிகளில் பதியவில்லை என்றால்
 பின் எதிருந்தும் வீணே!

(7)

न भोगे न योगे न वा वाजिराजौ
 न कान्तामुखे नैव वित्तेषु धित्तम् ।
 मनश्चेन्न लनं गुरोरधिपद्ये
 ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥

நபோகே நயோகே நவா வாஜிராஜௌ
 நகாந்தா முகே நைவ வித்தேஷு சித்தம்
 மனஸ்சேத் ந லக்னம் குரோ ரங்க்ரிபத்மே
 தத:கிம் தத:கிம் தத:கிம் தத:கிம்॥

சுகபோகத்திலும், யோகத்திலும், குதிரைப்படையிலும்,
 பிரியையின் முகத்திலும், பணவரவிலும் மனது ஈடுபடவில்லை
 என்றால் அதுசரி, ஆனால் அதேபோல் குருவின்
 திருவடித்தாமரைகளிலும் பதியவில்லையென்றால் அதன் பின்
 பயன்தான் என்ன?

(8)

अरण्ये न वा स्वस्य गेहे न कार्ये
 न देहे मनो वर्तते मे त्वनर्घ्ये ।
 मनश्चेन्न लनं गुरोरधिपद्ये
 ततः किं ततः किं ततः किं ततः किम् ॥

அரண்யே ந வா ஸ்வஸ்ய கேஹே ந கார்யே
 ந தேஹே மனோ வர்ததே மே த்வநர்க்யே
 மனஸ்சேத் ந லக்னம் குரோ ரங்க்ரிபத்மே
 தத:கிம் தத:கிம் தத:கிம் தத:கிம்॥

காட்டிலும் சரி (நாட்டில்) சொந்த வீட்டிலும் சரி, ஏதோ ஒரு வேலையிலும், அல்லது தனது உடற்பாதுகாப்பிலும் கூட மனதில்லை, என்றால் அது சரியோ தவறோ? ஆனால் குருவின் திருவடிகளில் மனம் பதியாவிட்டால், பின் என்ன பயன் என்ன பயன் என்ன பயன்?

(9)

गुरोरष्टकं यः पठेत्पुण्यदेही
 यतिर्भूपतिर्ब्रह्मचारी च गेही ।
 लभेद्वाञ्छितार्थं पदं ब्रह्मसंज्ञं
 गुरोरुक्तवाक्ये मनो यस्य लग्नम् ॥

குரோ ரஷ்டகம் ய : பட்டேத் புண்யதேஹீ
 யதிர்ஹூபதி: ப்ரஹ்மசாரீ ச கேஹீ
 லபேத் வாஞ்சிதா ர்த்தம் பதம் ப்ரஹ்மஸம்ஜ்ஞம்
 குரோருக்தவாக்யே மனோ யஸ்ய லக்னம்॥

குருவின் வாய்ப்படச்சொன்ன வாக்யத்தில் எவன் மனம் ஈடுபடுகிறதோ, எந்த ஒரு புண்யவான் இந்த குருவின் பெருமை பற்றிய எட்டு சுலோகத்தை படிக்கிறானோ - அவன் சன்யாசியாகவோ, அரசனாகவோ, பிரம்மசாரியாகவோ, கிருஹஸ்தனாகவோ - இருக்குமவன் விரும்பியதை அடைந்து பிரம்ம பதவியையும் அடைவான்.

குர்வஷ்டகம் முற்றிற்று

